

Call to Obedience
Sauciens uz paklausību
PO Box 299
Kokomo, Indiana 46903 USA

Rūgtie ūdeni

Reimars Šulcs

„Un Mozus lika celties israēliešiem no Niedru jūras nometnes, un viņi aizgāja uz Šūras tuksnesi, un, nogājuši treju dienu gājumu, tie neatrada ūdeni. Un viņi nonāca Mārā, bet nespēja Māras ūdeni dzert tā rūgtuma dēļ, tāpēc arī to vietu sauc Māra. Un tauta kurnēja uz Mozu, teikdama: „Ko mēs dzersim?” Tad viņš piesauca To Kungu, un Tas Kungs viņam norādīja koku; kad viņš to ielaida ūdenī, ūdens kļuva salds. Un viņš tiem deva likumus un tiesu, un tos tur pārbaudīja” – 2. Mozus 15:22-25.

Vai esat kādreiz nogaršojis rūgtus ūdeņus? Vai jums kādreiz ir bijusi rūgta pieredze? Vai esat kādreiz bijis sarūgtināts, dziļi sarūgtināts? Vai gaidītais jūsu laulībā, darbā, attiecībās ar draudzes locekļiem, ar kādu cilvēku vai Dievu kādreiz ir sabiris druskās? Vai spējat mani uztvert? Vai es runāju par dzīves realitātēm? Neticu, ka uz pasaules ir cilvēks, kurš nekad nav nonācis pie rūgto ūdeņu akas. Šī pieredze ir vēl sāpīgāka, ja nokļūstat pie rūgtajiem ūdeņiem tad, kad esat izslāpis, izmisis vai trūcumā. Rūgtie ūdeņi visvairāk pievil cerības tad, kad vairāk kā jebkad nepieciešama palīdzība un fiziskie, emocionālie un garīgie resursi ir izsīkuši. Ja kaut kas no sacītā jums ir pazīstams, tad lasiet tālāk.

Vai atceraties, kad jums bija prieks par To Kungu? Vai atceraties, kad no rīta līdz vakaram dziedājāt Dievam slavu? Vai atceraties, kad liecinājāt no sirds pārpilnības, nevis pienākuma dzīti? Jā, es zinu, ka vienā vai citā reizē jums bija šāda pieredze, un tas bija ļoti reāli. Atļaujiet pateikt, kad jums bija šī pieredze. Jums tā bija, kad tikāt pestīts. Tad varējāt dziedāt: „Dzēsti, dzēsti, visi mani grēki ir dzēsti!” Daži no jums var atcerēties vēl citas Svētā Gara dotas reizes, kad Tas Kungs jums darīja brīnišķīgas lietas.

Tagad esam gatavi iedziļināties mūsu teksta saturā. Pirms Māras ūdeņiem bija varenā atbrīvošanas pieredze. Israēls nupat pa sausu ceļu bija šķērsojis Sarkano jūru. Pagātnē bija desmit vareni brīnumi, bet šis viens patiesībā bija visu iepriekšējo desmit summa. Visi desmit veda uz šo. Šis bija visa atbrīvošanas koncerta lielais krešendo. Visi iepriekšējie desmit notika, lai panāktu Israēla atdalīšanu no Ēģiptes verdzības, bezdievības un netaisnības kalpošanai dzīvajam Dievam. Beidzot, pēc 400 gadiem, Israēls ne vien piedzīvoja šo atdalīšanu, bet kā visa tā vainagojumu tas redzēja Ēģiptes armiju, tai skaitā cietpaurīgo faraonu un viņa karietes, pazūdam jūrā. Nav brīnums, ka viņi dziedāja Mozus dziesmu: „Zirgus un jātniekus Viņš iegāzis jūrā” (2. Moz. 15:1). Ko gan citu jūs varētu, ja ne dziedāt, šādos apstākļos? Ko gan citu jūs varētu, ja ne stāstīt par to visai pasaulei? Tiešām, viņi ne tikai dziedāja, bet arī dejoja, un dārgā mēsa Mirjama, praviete, dejoja vairāk par visiem. Vai esat kādreiz piedzīvojis tādu pārplūstošu prieku? Jā, alelujā, kādas brīnišķīgas atmiņas!

Bet tagad ieskatieties nākamajā pantā aiz „zirgus un jātniekus Viņš iegāzis jūrā” (1. p.). „Un Mozus lika celties israēliešiem no Niedru jūras nometnes, un viņi izgāja uz Šūras tuksnesi, un, nogājuši treju dienu gājumu, tie neatrada ūdeni” (22. p.). Beidzot Israēls ir ceļā uz Apsolīto zemi. Ikviens izskatījās un jutās labi un nākotnē sagaidīja vēl vairāk labuma un bagātīgu svētību. Katrs, iespējams, domāja, ja tāds ir ceļojuma uz Kānaānu sākums, kas tad notiks tālāk, kad nāksim tuvāk Apsolītajai zemei?

Mans draugs, vai tad tu nezini, ka pēc svētībām nāk pārbaudījumu laiks?

Tā nu pirmā diena brīvībā pagāja. Ļaudis nesa savus mazos bērņus, dzina savus liellopus un vadīja savas avis uz putekļainu, cietu zemi. Ceļojot visi meklēja ūdeni. Vakardienas prieks sāka izsīkt, ēdot līdzpaņemto un runājot par ūdeni. Nu viņi vairs nepārsrieda, ko Dievs bija darījis pie Sarkanās jūras. Tās šķērsošanas nozīme viņus vairs nenodarbināja. Otrā diena bija sliktāka par pirmo. Esot diezgan izslāpušiem, viņu kājas arvien vairāk palēnināja gaitu, un viņi sāka meklēt ūdeni pie katra paugura. Bet, ak vai, trešajā dienā, viņi gandrīz mira no slāpēm, bet ūdens joprojām nebija! Nu jau Sarkanās jūras pieredze, pagātnē piedzīvotā Dieva lielā mīlestība un rūpes, bija aizmirsta. Mozus dziesma vairs neskanēja.

Bībelē teikts: „Nogājuši treju dienu gājumu, tie neatrada ūdeni” (22. p.). Ak, cik daudz reižu jūs esat bijis izsalcis, izslāpis un bez tā, ko vēlējāties savā garīgajā dzīvē? Kas tad ir vainīgs pie tā, ka nav ūdens? Vai tā ir jūsu vaina? Vai esat kaut ko izdarījis nepareizi? Vai ir kāds slepens grēks, ko neesat nožēlojis? Vai saņemat sodu par to, ko darījāt divdesmit gadus atpakaļ? Ir pavisam dabīgi, ka Dieva ļaudis cenšas atrast vainu pie sevis, kad tiem pietrūkst ūdens.

Jeb varbūt tas ir kaut kas cits? Apbrīnojama šajā stāstā ir tas, ka ūdens trūkums nebija ne ļaužu, ne Mozus vaina. Tā bija Dieva pilnīgā griba, ka tie trīs dienas neatrada ūdeni. Kā mēs to zinām? Mēs to zinām tādēļ, ka dienā tos vadīja mākonis un naktī uguns stabs. Dievs tos vadīja cauri šim tuksnesim, kur nebija ūdens.

Mans draugs, ir laiki, kad Dievs grib, lai esat bez ūdens. Visi nobriedušie svētie zina, ka, šādam laikam pienākot, ja nav grēka apzināšanās savā dzīvē, jūs tiekat pārbaudīti un sagatavoti lielākiem pārbaudījumiem, lielākām cīņām un uzvarām. Nekļūstiet sapīkuši, ja nav ūdens. Reizēm būsiet bez ūdens dienām, nedēļām, mēnešiem vai gadiem. Tas nenozīmē, ka Dievs jūs atstājis, bet ka Viņš jūs gatavo un veido Savā līdzībā. Jo lielāki un grūtāki pārbaudījumi, jo varenāks ir Dieva plāns priekš jums. Jo tuvāk Viņš vēlas jūs vilkt pie Savas sirds, lai jūs pilnīgi piederētu Viņam. Gaijona kundze, lielā franču svētā, daudz gadu pavadīja bez atspirdzinošā ūdens, bet tajā laikā viņa atklāja krusta godību un saldumu. Nenicini Tā Kunga pārmācību un netiecies atpakaļ pie pagātnes garīgās pieredzes. Lai Ēģipte paliek vēsturē un tāpat arī Sarkanās jūras šķērsošana. Jūsu dzīve ir nākotnē. Tur Dievam priekš jums sagatavotas labākas lietas. Viņam bez Mozus dziesmas ir vēl cita, ko jums dziedāt, ja tikai atturēsities no sūdzēšanās un kurnēšanas un nostāsities prieka pusē.

Trešajā dienā viņi atrada ūdeni! Varbūt tas bija pēcpusdienā vai vakarā. Ak, kāds prieks atmirdzēja viņu sejās, kad tie priekšā ieraudzīja saulē mirdzošo ūdeni. Tie skrēja, cik vien ātri novārdzinātais ķermenis ļāva, lai sasniegtu šo ūdeni. Ak, kāds izmisuma, vilšanās un dusmu kliedziens izlauzās pēc pirmā malka! Tas bija rūgts! Vai esat kādreiz gājis cauri sausumam un tieši tad, kad domājat esam ticis ārā, piedzīvojat vēl lielāku sarūgtinājumu?

Brāli un māsa, vai jūs joprojām man sekojat? Mans draugs, Israēls bija tikai trīs dienas tuksnesī, un tā bija pirmā Dieva vadības pieredze, ka Viņš pilnībā kontrolē situāciju. Vēl nebija maize no debesīm, un ļaudis bija bez ūdens. Un nu, pirmais ūdens, ko viņi atrada, bija rūgts. Pagātnē bija brīnišķīga pieredze, bet priekšā šķita esam tikai posts.

Ir teikts: „Un tauta kurnēja pret Mozu, teikdama: „Ko mēs dzersim?” (24. p.). Citiem vārdiem sakot, ūdens nebija dzerams. Tauta par savu nelaimi vainoja Mozu, bet, patiesībā, Mozum ar to nebija nekāda sakara.

Dievs viņus atveda pie šī ūdens. Kad esat grūtību un pārbaudījumu vidū, netiesājiet šos apstākļus. Tas ir pārāgri. Nekurniet, drīzāk pārdomājiet visu, ko Dievs pagātnē darījis jūsu labā. Tādā veidā jūs varat palikt uzvarā. Kādu dienu sapratīsiet, kādēļ Dievs pieļāva šīs grūtības. Kādu dienu saskatīsiet Viņa dievišķo mīlestību un gudrību, un slavēsiet Viņu par to.

Atskatoties pagātnē, mēs varam redzēt visu kopsakarībā, dodot godu Dievam. Mozus lūdza. Kādēļ visi pārējie nelūdza? Ja tie būtu lūguši, tad nometnē nebūtu kurnējuši. Tā vietā viņi visi būtu jaunas uzvaras svinību dalībnieki. Lūgšana maina lietas. Lūgšana dara brīnumus.

„Tad viņš piesauca To Kungu, un Tas Kungs viņam norādīja koku; kad viņš to ielaida ūdenī, ūdens kļuva salds. Un viņš tiem deva likumus un tiesu, un tos tur pārbaudīja” (25. p.).

Mans draugs, koks simbolizē krustu, pie kura mira Jēzus. Jēzus rūgtos ūdeņus var pārvērst saldajos. Kad uzņematies savu krustu un aizliedzat sevi, jūs dzersit no šiem saldajiem ūdeņiem. Mozus aizliedza sevi, sīta krustā neapmierinātības garu un piedzīvoja Tā Kunga prieku.

Pirmā lieta, ko Dievs grib, lai ieraugām pēc savas jaunpiedzimšanas, ir krusts. Mēs nevaram vienkārši piedzimt no jauna un nepārtraukti just prieku plūstam caur sevi. Prieks turpinās plūst tikai tad, ja paliksim pie krusta un sekosim Jēzum. Lūk, Israēlam tā bija pirmā stunda pēc izglābšanas. Krusts dod dzīvību.

Protams, toreiz viņi nespēja saprast šo simboliku, bet mēs šodien varam, jo tumsība zūd un īstā gaisma jau spīd. Šeit, pie Māras (rūgtajiem) ūdeņiem, Dievs draudzei deva universālu likumu, ka dzīvība nāk caur krustu.

Ir teikts: „Viņš tiem deva likumus un tiesas” (25. p.). Es nebūtu pārsteigts, ja atklātos, ka Jēzus, pēc augšāmcelšanās diviem Emmaus mācekļiem atverot saprašanu, stāstīja šo notikumu, lai viņi ieraudzītu krustu.

Ir rakstīts: „Pēc tam Viņš tiem sacīja: „Šie ir tie vārdi, ko Es jums esmu sacījis, vēl pie jums būdams, ka visam bija notikt, kas par Mani rakstīts Mozus bauslībā, praviešos un dziesmās.” Tad Viņš tiem saprašanu atdarīja, ka tie rakstus saprata” (Lūk. 24:44,45).

Vai pamanījāt? Jēzus teica, ka viss, ko redzat Mozus bauslībā un praviešos, norāda uz Viņu. Viss ir par Viņu. Vai tagad saprotat, ka šeit minētais koks nozīmē krustu? Dievs jaunatgrieztajiem, kas kristīti Kristus nāvē, vēlas mācīt, ka vienīgais ceļš, kā cauri tuksnesim nonākt Apsolītajā zemē, ir krusts. Tādēļ Dievs to deva kā likumu. Tas ir valdnieka noteikts likums kā rīkoties. Jā, es godinu Kristus krustu, jo tas mani ievēd Apsolītajā zemē.

„Bet es no savas puses negribu lielīties, kā tikai ar mūsu Kunga Jēzus Kristus krustu, ar ko man pasaule ir krustā sista, un es pasaulei” (Gal. 6:14).

Krusts saka nē tiem, kas sūdzas, nē grēkam, nē pasaulei un veidam, kā cilvēks kārto lietas. To jādara man un jums, lai nokļūtu Kānaānā – jānes krusts. Ir teikts, ka Dievs viņus tur pārbaudīja. Dievs pārbaudīs jūs. Viņš jūs liks sausās vietās, lai pārbaudītu. Viņš jūs vadīs pie rūgtiem ūdeņiem, lai pārbaudītu, lai jūs atklātu, kas esat un ko Dievs var izdarīt, lai jūs pārveidotu. Beidziet satraukties. Jums vajadzīgas sausas vietas un rūgti ūdeņi tāpat, kā dienai vajadzīga nakts.

Call to Obedience
Sauciens uz paklausību
PO Box 299
Kokomo, Indiana 46903 USA